

(liên doanh 222.912USD, Minh Hải 764.612USD). Trong khi đó Huỳnh Kim Báu và Dương Văn Ba trích 50.000USD để thưởng cho Cty Chấn Hưng Miền Núi Lào, và Dương Văn Ba ra cũng lấy 8.050USD tiền kiều hối để chi biểu tương tự.

Những hoạt động xuất nhập khẩu, mua bán trái phép trên đã để lại hậu quả hết sức nặng nề và nghiêm trọng cho tỉnh Minh Hải một khoản nợ nước ngoài 5.164.918USD – Généralimex đã phải bỏ tiền ra để trả nợ thay: 2.876.236USD, Cimexcol Minh Hải còn nợ nước ngoài: 2.286.682USD, và nợ Généralimex 2.878.236USD.

2. Hoạt động xuất nhập khẩu trái phép với Việt kiều.

Cimexcol Minh Hải không có quyền trực tiếp kinh doanh xuất nhập khẩu, không đủ tư cách pháp nhân để được bảo lãnh vay vốn nước ngoài, nhưng lợi dụng sơ hở trong quản lý kinh tế của chính quyền địa phương, Huỳnh Kim Báu, Dương Văn Ba đã kinh doanh ủy thác xuất nhập khẩu trái phép qua Généralimex như đã nói ở phần trên, lại còn quan hệ xuất nhập khẩu trực tiếp với nhiều công ty nước ngoài do Việt kiều đứng tên, thoát ly khỏi sự quản lý của Nhà nước, gây hậu quả nghiêm trọng.

a) Tháng 10/1985 Huỳnh Kim Báu (giám đốc Cimexcol liên doanh) đã đề xuất với UBND tỉnh Minh Hải mua hai tàu Duyên Hải và Gành Hào của ông Nguyễn An Trung (Việt kiều ở Nhật) thuộc Thái Bình Cty, việc mua chịu hai tàu này (có một chiếc mua chung với Saigon Ship) với tổng số tiền là 129.370.656yên là sai chức năng của Cimexcol. Thực tế Cimexcol Minh Hải cũng không đủ điều kiện quản lý và sử dụng nên gây lãng phí lớn vốn ngoại tệ.

b) Tháng 8/1986 Dương Văn Ba lại ký hợp đồng mua chịu của ông Nguyễn An Trung một số hàng gồm 10 xe ô tô, đầu kéo, 110 xe du lịch, 4000 linh kiện radio cassette ***031.459USD, 177.905.656yên và 30.000đồng tiền Việt Nam.

Tháng 6/1987 Dương Văn Ba lại ký hợp đồng nhận thêm 600 xe Honda Cub tân trang. Để nhập số hàng trên vào kho ở Cty Chấn Hưng Miền Núi Lào tại Cảng Đà Nẵng, Ba phải bán rẻ 2 xe Dream 100cc cho hải quan Đà Nẵng, gây thiệt hại cho công quỹ 1.000USD.

Khi thanh toán Cimexcol Minh Hải còn nợ 133.797USD và 50.796.916yên.

c) Tháng 6/1986 Dương Văn Ba đã quan hệ với ông Nguyễn Văn Thừa (Việt kiều Úc) về thăm quê hương để mua cửa xích trả bằng tiền Việt Nam. Sau đó Ba đã ký hợp đồng với cô Nguyễn Thanh Hà ở TP.HCM là người đại diện cho ông Thừa, mua 40 chiếc với giá 90.000đ/ chiếc, bằng 3.600.000 đồng Việt Nam, trả trước 1.000.000 đồng.

Khi hàng về, Ba đã làm công văn xin xác nhận của UBND tỉnh Minh Hải, do Lê Văn Bình ký, nói dối là quà biếu để xin hải quan cho miễn thuế.

Khi thanh toán, Ba lại cho tính theo ngoại tệ, do vậy số tiền chi trả nhiều hơn so với hợp đồng là 11.564.000 đồng và 4.800USD.

d) Tháng 5/1987, Dương Văn Ba quan hệ với Minh Hằng Cty (Hong Kông) nhập 2.000 đầu máy khâu TQ = 63.800USD qua cửa khẩu Viên Chăn (Lào) Ba vay của Cty Chấn Hưng Miền Núi Lào trả cho Minh Hằng Cty số tiền

trên, và làm giấy tờ gian dối nói là hàng của Lào trả công khai thác gỗ để trốn thuế. Nay Cimexcol Minh Hải mới nhận được 1.748 cái đem bán ở TP.HCM và Minh Hải.

đ) Tháng 9/1987, Dương Văn Ba quan hệ với ông Lưu Văn Khương (Việt kiều ở Ý) thuộc Cty Mékong về thăm quê hương để xuất gỗ và nhập xe Vespa. Ba đã xuất 11.813m³ gỗ và 3.440 tấn cà phê trị giá 9.411USD, cộng với tiền vận chuyển 2.300USD = 11.711USD nay chưa đòi được.

3. Chi tiêu bữa bãi, cho tạm ứng tùy tiện gây thiệt hại nghiêm trọng cho công quỹ.

- Từ tháng 12/1986 đến tháng 9/1987, Dương Văn Ba thông qua Trịnh Thị Tuyết Sương, Trang Trung Trí, Phan Thị Hương Trang, Hồ Thị Thu Đông (nhân viên thuộc Cimexcol) đã tạm ứng tiền quỹ chi cho các hoạt động giao dịch, tiếp khách, quà biếu, ăn uống với tổng số tiền là 15.008.861đ. Trong số được thanh toán, có 123 chứng từ bằng 8.446.000đ không hợp lệ. Trong số này, riêng Dương Văn Ba chi tiêu 4.252.840 đồng, Trang Trung Trí còn thiếu tiền tạm ứng 350.343 đồng, Phan Thị Hương Trang thiếu 22.812 đồng chưa thanh toán.

- Do có quan hệ với Cty Thiết bị phụ tùng 2 ở TP.HCM, Ba đã xuất 8 tấn bột ngọt trị giá 14.000USD đem biếu cho Cty.

- Ba đã biếu cho Cty Vikamex thuộc Bộ Ngoại thương một đầu máy Video cassette trị giá 1.200USD.

- Riêng Nguyễn Quang Sang trong việc chỉ đạo đưa vốn đầu tư xây dựng nhà nông thôn ở tỉnh Minh Hải, đã tạm ứng 3.705.315đ để xây dựng nhà riêng của Sang ở Bạc Liêu, nay

còn nợ 2.487.149đ. Sang còn bảo lãnh lấy tiền tạm ứng cho thân nhân xây nhà ở Cà Mau là 10.684.521đ, nay còn nợ 7.258.000 đồng.

- Từ tháng 4/1986 đến tháng 10/1987, Nguyễn Quang Sang, Dương Văn Ba và Trịnh Thị Tuyết Sương cho chi tạm ứng tiền mặt, hàng chục triệu đồng cho nhiều người không có nội dung mục đích, thời hạn thanh toán, trong đó có 170 người đã nghỉ việc, có nhiều người không rõ địa chỉ với tổng số tiền là 13,8 triệu đồng không thu hồi được.

III. TỘI ĐƯA HỐI LỘ VÀ TỘI NHẬN HỐI LỘ.

Từ tháng 8/1986 đến tháng 7/1987 Dương Văn Ba giao cho Đặng Hữu Hiền (Trưởng phòng xuất nhập của Cimexcol) quan hệ với Lương Công Trà (Phó Vụ trưởng Vụ xuất nhập khẩu thuộc Bộ Ngoại thương, phụ trách tổ trưởng tổ cấp giấy phép khu vực Bộ Ngoại thương, nay là Bộ kinh tế đối ngoại) yêu cầu Trà giúp đỡ cấp giấy phép xuất nhập khẩu cho Cimexcol. Từ quan hệ đó, Ba gợi ý bán cho Trà 1 xe Honda, Trà đồng ý nhưng không đưa tiền cho Ba. Ba đã xuất cho Hiền 1 xe Honda Cub 50/81 giá 180.000đ. Sau đó Ba nhờ Thị Nhung mang xe Honda bán đi rồi đưa vàng cho Trà. Theo Ba khai đã đưa cho Hiền chuyển cho Trà 1,7 lạng vàng, nhưng Trà chỉ nhận 1,5 lạng vàng. Nay Trà đã nộp cho cơ quan điều tra số vàng trên. Ngoài ra, Ba đã ra lệnh cho Thị Trang xuất biểu cho Trà 1 gói vải (4,4m) và 150.000đ, nhưng Trà chỉ nhận được gói vải và 100.000đ. Do quan hệ với Généralimex nhờ Généralimex ủy thác bảo lãnh cho Cimexcol nhập chịu hàng của nước ngoài, không cần xét đến sự cân đối xuất nhập, Dương Văn Ba đã đưa hối lộ cho Nguyễn Duy Thường (Phó giám đốc Généralimex 1,5 lạng vàng, 1 xe Honda Cub

và 1 tivi màu. Nay Thuởng đã nộp 1,5 lượng vàng và 2.082.500đ.

Ba còn đưa hối lộ cho Nguyễn Thanh Hoà (Trưởng phòng nhập của Généralimex) 3 lượng vàng, để Hoà làm các thủ tục nhập hàng cho Cimexcol được dễ dàng. Hoà thú nhận và đã nộp lại số vàng trên.

Đối với chi nhánh Ngân hàng Ngoại thương TP.HCM, do nhận bảo lãnh về ngoại tệ cho Cimexcol trong các dịch vụ nhập chịu hàng trả chậm, chuyển kiều hối, Dương Văn Ba đã đưa hối lộ cho Lê Phương (Trưởng phòng tổng hợp kế hoạch) 1 radio cassette trị giá 1,4 lượng vàng. Ngoài ra Lê Phương còn nhận hối lộ của Việt kiều Đỗ Ngọc Mai dưới dạng quà biếu 1 đầu video cassette trị giá 800USD, Lê Phương đã nộp lại số tài sản trên.

- Để nhờ giúp đỡ trong quan hệ công tác, Huỳnh Kim Báu giao cho Ba và Thị Sương lấy tài sản của Cty mua biếu cho Nguyễn Nhật Hồng, Giám đốc chi nhánh Ngân hàng Ngoại thương TP.HCM một bộ salon gỗ cẩm lai và một tủ khám trai trị giá trên 1 lượng vàng và Lê Phương cho Nhật Hồng 1 xe Cub. Hành vi trên có dấu hiệu hối lộ nhưng chưa được điều tra làm rõ. Việc này tòa kiến nghị các cơ quan chức năng xem xét xử lý sau.

Đối với Trạm hải quan Cầu Treo (Nghệ Tĩnh), do việc giúp Cimexcol xác nhận tờ khai gian dối về cà phê qua cửa khẩu, Dương Văn Ba giao cho Trang Trung Trí đưa hối lộ Tạ Khắc Quyền (trạm trưởng) 1 radio cassette và 50.000đ.

Tháng 3/1987 sự việc bị phát hiện, Quyền đã trả lại cho Trí số tài sản trên. Nhưng sau đó Ba lại cho Quyền 30.000đ.

Quyền đã nhận số tiền này. Theo lệnh của Dương Văn Ba, Trang Trung Trí còn đưa hối lộ cho Trần Văn Bồng nhân viên hải quan Cầu Treo 50.000đ.

IV. TỘI BUÔN BÁN HÀNG CẤM.

Theo cáo trạng, lợi dụng lúc Cimexcol Minh Hải huy động kiều hối, Ngô Vĩnh Hải (tổ trưởng tổ kiều hối Cimexcol) đã quan hệ với Nguyễn Ngọc (người buôn chợ trời) đi mua gom đồ la nốp vào Cimexcol lấy hàng ra bán kiếm lời. Ngô Vĩnh Hải đã gom được 28.200USD để mua 300 xe Honda Cub, 86 radio cassette, 2 radio, 4 tivi màu. Riêng 4 tivi màu Hải đưa bán thu lời trên 200.000đ. Nguyễn Ngọc còn mua gom được 4.600USD đưa cho Hải để nốp vào Cimexcol lấy 9 xe Honda Cub bán lời được 280.000đ. Nay Hải còn 5 xe Honda Cub, Ngọc còn 6 xe Honda Cub đã nốp tiền, chưa lấy được hàng.

V. TỘI THIẾU TRÁCH NHIỆM GÂY HẬU QUẢ NGHIÊM TRỌNG.

Từ tháng 9/1983 Lê Văn Bình, nguyên là Phó chủ tịch thường trực. Đến năm 1986 là Chủ tịch UBND tỉnh Minh Hải, biết Dương Văn Ba có đoàn xe kéo gỗ ăn công với Cty gỗ trồn cải tạo, nhưng đã thiếu trách nhiệm kiểm tra giải quyết để Ba lợi dụng hoạt động phạm tội. Sau đó Ba lại giả mạo giấy tờ bán 7 xe cho Xí nghiệp khai thác vận chuyển gỗ để rút tiền tham ô. Trong khi Ba đang làm đội trưởng đội xe hợp tác kéo gỗ ăn công thì lại được bổ nhiệm chức vụ Phó giám đốc Công ty gỗ nên đã tạo cho Ba có thêm điều kiện để thực hiện tội phạm. Lê Văn Bình cũng là người chấp thuận đề xuất của Bá và Ba về việc lợi dụng danh nghĩa Cty Chấn Hưng Miền Núi Lào để hoạt động xuất nhập khẩu trái phép. Mặt

khác, Lê Văn Bình biết Báu và Ba làm sai như xuất cà phê, hạt tiêu của ta và nhập hàng tiêu dùng cao cấp về Minh Hải chứ không xuất nhập cho Lào, nhưng đã ký xác nhận là hàng của Lào. Trong số hàng nhập về, Dương Văn Ba và đồng bọn tự tiện định giá cả bán, biểu vô nguyên tắc hàng nghìn xe nhưng không kiểm tra có biện pháp uốn nắn. Lê Văn Bình cũng là người thay mặt UBND tỉnh đứng ra đề nghị với Ngân hàng Ngoại thương TP.HCM, và cam đoan chịu trách nhiệm về số ngoại tệ nhập hàng chịu, nhưng thiếu trách nhiệm xem xét và kiểm tra hoạt động của Cimexcol Minh Hải dẫn đến hậu quả của Cimexcol Minh Hải còn nợ trên 5 triệu đô la, đến nay chưa có khả năng thanh toán.

Hành vi phạm tội của Dương Văn Ba và đồng phạm ở Cimexcol đã gây ra hậu quả rất nghiêm trọng. Cimexcol Minh Hải là một đơn vị trực thuộc do UBND tỉnh Minh Hải quản lý, nên cũng có liên quan đến trách nhiệm của 1 số cán bộ lãnh đạo khác.

Khi có nhiều dư luận của cán bộ đảng viên phát hiện tố cáo Dương Văn Ba là người không tốt, có nhiều hành vi tiêu cực, nhưng Lê Văn Bình và một số cán bộ lãnh đạo của tỉnh không nghiêm túc kiểm tra để có biện pháp giải quyết, ngược lại còn đề cao Dương Văn Ba để Ba tiếp tục phạm tội gây tác hại ngày càng lớn hơn, trong đó đáng chú ý là trường hợp anh Trang Thanh Khả, giám đốc Cty gỗ trước khi tự sát đã có nhiều đơn thư gửi các cấp của Đảng và Chính quyền phản ứng chính sách cán bộ trong đó có tố giác hành vi phạm tội của Dương Văn Ba, nhưng cũng không được kiểm tra giải quyết để làm rõ sự việc nên đã dẫn đến hậu quả đau thương làm anh Khả tự sát năm 1984.

Ngoài Lê Văn Bình ra còn có phần trách nhiệm của một số người khác, Tòa kiến nghị các cơ quan chức năng tiếp tục điều tra xem xét sau.

Qua kết quả thanh tra, điều tra vụ án và trước phiên tòa hôm nay, tuy còn có một số bị cáo còn khai báo quanh co chưa thấy hết tội lỗi và được luật sư bào chữa biện hộ, nhưng với các chứng cứ thu thập được, với giám định của cơ quan chuyên môn, Tòa nhận thấy có đầy đủ căn cứ để kết luận.

- Dương Văn Ba, Trịnh Thị Tuyết Sương, Nguyễn Quang Sang, Trương Công Miên, Huỳnh Văn Ngươn, Lâm Thành Đại, Thạch Phen, Dương Thị Nhung, Trang Trung Trí, Trần Công Thức, Phan Thị Hương Trang phạm tội “tham ô tài sản XHCN”.

Dương Văn Ba, Trịnh Thị Tuyết Sương, Nguyễn Quang Sang, Huỳnh Kim Báu, Đặng Hữu Hiệp phạm tội “cố ý làm trái những nguyên tắc, chính sách, chế độ quản lý kinh tế Nhà nước gây hậu quả nghiêm trọng”.

Dương Văn Ba, Trang Trung Trí, Trịnh Thị Tuyết Sương, Đặng Hữu Hiệp phạm tội “đưa hối lộ”.

Lương Công Trà, Nguyễn Duy Thương, Nguyễn Thanh Hòa, Lê Phương, Tạ Khắc Quyền phạm tội “nhận hối lộ”.

Lê Văn Bình (Năm Hạnh) phạm tội “thiếu trách nhiệm gây hậu quả nghiêm trọng”.

Riêng đối với hai bị cáo Ngô Vĩnh Hải và Nguyễn Ngọc trước phiên tòa không nhận tội buôn bán hàng cấm, như bản cáo trạng đã truy tố. Qua các tài liệu chứng cứ trong hồ sơ, cũng như qua thẩm vấn trước phiên tòa, Tòa thấy chưa có căn

cứ vững chắc để kết luận, nên cần tuyên bố các bị cáo không phạm tội trên, và trả lại sự tự do ngay cho hai bị cáo.

Đại diện VKS trước phiên tòa có cho rằng hành vi của các bị cáo có dấu hiệu của tội đầu cơ. Việc này sẽ do cơ quan điều tra xem xét giải quyết bằng biện pháp khác, đối với các phiếu mua xe Honda (Ngọc 6 phiếu ; Hải 22 phiếu) có liên quan đến hai bị cáo.

Căn cứ nội dung vụ án đã nêu trên, Tòa nhận thấy :

Dương Văn Ba và đồng bọn, phần nhiều là cán bộ của các ngành, các cấp ở tỉnh Minh Hải và một số ngành kinh tế Trung ương đã lợi dụng chức vụ quyền hạn của mình, phạm tội trong một thời gian tương đối dài, ở nhiều lĩnh vực và địa bàn khác nhau từ Minh Hải đến TP.HCM, Nghệ Tĩnh , Quảng Nam Đà Nẵng, Laksao (vùng rừng núi của Lào) gây thiệt hại lớn đến tình hình kinh tế và chính trị của tỉnh Minh Hải. Bằng thủ đoạn mua chuộc biếu xén hối lộ cán bộ, Dương Văn Ba đã dần dần tập hợp phe cánh đưa vào nắm các khâu then chốt ở các công ty, xí nghiệp nơi y công tác, tranh thủ được cảm tình và tín nhiệm của những lãnh đạo chủ chốt của tỉnh Minh Hải, một số ban ngành Trung ương và TP. HCM để tạo thế hoạt động bảo vệ che chắn chúng để bề thực hiện tội phạm.

Lợi dụng chức quyền, Dương Văn Ba đã cấu kết chặt chẽ giữa thủ trưởng, kế toán trưởng, thủ quỹ, thủ kho, phụ trách các đơn vị trực thuộc Cty, tạo thành một tổ chức tham nhũng, với nhiều thủ đoạn tinh vi xảo quyệt, gian lận để chiếm đoạt tài sản của Nhà nước mà các cơ quan chức năng (như thanh tra, điều tra) nếu không nhạy bén đi sâu vào, chỉ đạo không kiên quyết thì khó có thể phát hiện được thủ đoạn lừa đảo, xảo quyệt của y, do đó Dương Văn Ba đã làm cho nhiều

người, trong đó có cả một số cán bộ lãnh đạo chủ chốt ở tỉnh Minh Hải và những nơi khác lầm tưởng cách làm ăn của Dương Văn Ba là “mô hình mới”, có hiệu quả kinh tế cao.

Nhưng thực tế, Dương Văn Ba và đồng bọn đã lợi dụng những sơ hở dễ dãi của cán bộ quản lý kinh tế để rồi bất cứ ở đâu cương vị nào chúng đều tìm mọi thủ đoạn để tham ô tài sản của Nhà nước. Chỉ tính riêng 3 khoản tham ô (đoàn xe 7 chiếc, thanh toán gian lận công nợ và 2 chiếc xe hợp đồng) chúng đã chiếm đoạt hơn 59 triệu đồng, tương đương với hơn 268 lượng vàng ở các thời điểm 1985 và 1987.

Hợp tác kinh tế với Cty Chấn Hưng Lào (BPKP) giúp đỡ cho bạn, xây dựng và phát triển kinh tế là chủ trương đúng đắn, thực hiện đường lối đối ngoại hợp tác toàn diện của Đảng ta đối với các nước anh em. Việc sử dụng Dương Văn Ba vào các hoạt động kinh tế như trên, cũng thể hiện chính sách cán bộ đúng đắn của Đảng và Nhà nước, người có tài có đức vẫn được giao những chức vụ quan trọng không phân biệt cán bộ trong Đảng hay ngoài Đảng.

Những sai lầm dẫn đến hậu quả lớn ngày nay chính là những cơ quan và cán bộ lãnh đạo chủ chốt của tỉnh Minh Hải đã quan liêu, quá tin dùng Dương Văn Ba, không kiểm tra theo dõi những việc làm của Ba, để phát hiện đúng, sai, uốn nắn kịp thời, chỉ đạo Cimexcol Minh Hải đi vào những hoạt động kinh doanh đúng hướng, đúng pháp luật có hiệu quả kinh tế cao.

Chính vì sự buông lỏng này và trong chừng mực nào đó được sự đồng tình của một số người lãnh đạo của tỉnh Minh Hải có sự giúp đỡ của một số cán bộ, các cơ quan hữu quan của tỉnh và cấp trên, nên càng thúc đẩy Ba lao vào những

hành động sai trái núp dưới chiêu bài “xây dựng quê hương Minh Hải giàu đẹp”.

Ai cũng biết rằng hoạt động xuất nhập khẩu quan hệ rộng với nước ngoài, là chủ trương đúng đắn đang được Nhà nước ta khuyến khích, nhưng hoạt động đó phải có lãnh đạo của cơ quan quản lý Nhà nước, phải tuân theo một số nguyên tắc, chế độ nhất định. Nhưng Huỳnh Kim Báu, Dương Văn Ba đã lợi dụng chủ trương này, gian dối lợi dụng Quota Lào để tiến hành xuất nhập khẩu trái phép, quan hệ trực tiếp với tư bản nước ngoài không thông qua các cơ quan quản lý, huy động kiều hối của Việt kiều không theo các quy định của Ngân hàng Ngoại thương, trốn kết hối Trung ương, trốn thuế nhập khẩu và xuất khẩu, hàng triệu đô la chi tiêu vô nguyên tắc gây thiệt hại lớn đến nền kinh tế của đất nước, để lại cho Minh Hải một khoản nợ trên 5 triệu USD mà Minh Hải khó có khả năng thanh toán được.

Chính Dương Văn Ba trong bản thú tội của mình đã viết “6 tháng qua đã đem lại nhiều điều bổ ích cho tôi tự thấy rõ tôi hơn, cho tôi khỏi tiếp tục sa vào những sai trái khác, khỏi tiếp tục lừa dối mình, lừa dối người, chấm dứt một đoạn đời xấu xa, chấm dứt những thủ đoạn bóc lột kẻ khác, chấm dứt lối làm ăn chụp giựt, vụ lợi, ích kỷ gây nhiều hậu quả xấu tai hại cho Nhà nước, cho xã hội.”

Hành vi trên đã bóc trần cái gọi là “cơ chế mềm” là “chủ động sáng tạo” mà Dương Văn Ba thường rêu rao, làm cho một số người có thời lầm tưởng ca ngợi y như một thần tượng của Minh Hải.

Hoạt động phạm tội của Dương Văn Ba và đồng phạm không những chỉ gây thiệt hại lớn cho Nhà nước về tài sản

mà chúng còn phá hoại nhiều nguyên tắc, chính sách kinh tế tài chính gây rối loạn hoạt động xuất nhập khẩu, vô hiệu hóa một số cơ quan chức năng, tạo nên sự tranh mua tranh bán đẩy giá leo thang, gây tình trạng mất ổn định trên thị trường.

Nghiêm trọng hơn nữa, bằng các thủ đoạn tranh thủ tình cảm, hối lộ mua chuộc cán bộ, Dương Văn Ba đã làm hư hỏng, thoái hóa nhiều cán bộ đảng viên ở nhiều cấp nhiều ngành khác nhau, đẩy họ vào vòng tội lỗi. Cụ thể là 27 cán bộ đảng viên đã bị thi hành kỷ luật, một số cán bộ lãnh đạo chủ chốt của tỉnh Minh Hải bị khởi tố và truy tố xét xử về tội thiếu tinh thần trách nhiệm, hàng chục cán bộ từ cấp Chính, Phó giám đốc đến Trưởng phòng của tỉnh cả một số ngành ở trung ương bị truy tố và xét xử về các tội tham ô tài sản XHCN, cố ý làm trái nguyên tắc, chính sách ... , nhận và đưa hối lộ v.v...

Cán bộ và nhân dân trong tỉnh xao xuyến, lòng tin đối với lãnh đạo của Đảng bị giảm sút.

Thậm chí đến lúc có nhiều dư luận trong cán bộ ở địa phương phản ứng về việc cấp ủy và UBND tỉnh tin dùng Dương Văn Ba, nhưng những người lãnh đạo ở đây vẫn không quan tâm giải quyết đúng mức. Anh Trang Thanh khả giám đốc Cty Gỗ tự sát lần thứ nhất để phản ứng chính sách cán bộ trong đó có việc tin dùng Dương Văn Ba, gây thiệt hại cho địa phương, nhưng Tỉnh ủy vẫn làm ngơ, anh Khả lại tự sát lần thứ hai, lấy cái chết đau thương thảm khốc của mình để cảnh tỉnh những người lãnh đạo, nhưng vẫn không đưa lại kết quả.

Nghiêm trọng hơn nữa là Ban Bí thư Trung ương Đảng đã hai lần nhắc nhở Tỉnh ủy Minh Hải trong việc sử dụng

Dương Văn Ba, nhưng họ vẫn không kiểm tra đến nơi đến chốn, có biện pháp giải quyết kịp thời, để dẫn đến tổn thất nặng nề ngày nay.

Hành vi phạm tội của Dương Văn Ba và đồng phạm hết sức nghiêm trọng, dư luận cán bộ và nhân dân Minh Hải-TP.HCM và nhiều địa phương khác trong cả nước đang chăm chú theo dõi vụ phán xét của pháp luật đối với những hành vi phạm tội của chúng.

Đây là một bài học đau lòng chẳng những đối với tỉnh Minh Hải mà cả với một số ban ngành ở Trung ương và các địa phương khác.

Trong công tác lãnh đạo và chỉ đạo kinh tế, phát huy tính năng động, sáng tạo, tích cực chủ động của các địa phương và các cơ sở kinh tế là cần thiết, nhưng cán bộ lãnh đạo phải sâu sát, nhạy bén, nắm bắt tình hình kịp thời, hướng dẫn các cơ sở kinh tế hoạt động kinh doanh, đúng mức, đúng hướng, đúng chính sách, đúng pháp luật.

Mặt khác phải rất quan tâm đến công tác quản lý con người về tư tưởng, đạo đức, công tác và sinh hoạt chống lại những hình ảnh tiêu cực tác động thường xuyên trong môi trường hoạt động đời sống xã hội còn nhiều phức tạp, nếu lơ là lỏng lẻo sẽ dẫn đến hậu quả phạm tội nghiêm trọng, gây tác hại to lớn, không lường hết được.

Trong công tác lãnh đạo, bất kỳ ở cấp nào, người cán bộ phải luôn mài sắc tinh thần cảnh giác cách mạng, chống mọi âm mưu thâm độc của mọi kẻ thù. Trên trận địa đấu tranh kinh tế mọi mưu toan mua chuộc cán bộ bằng tình cảm, tiền tài, sắc đẹp, địa vị, danh vọng, để khỏi phải ngã gục hàng

loạt “vì trúng đạn bọc đường”, “trong mê hồn trận” (như bị cáo Nguyễn Quang Sang đã khai nhận) trong vụ án này.

Xét vai trò, tính chất và mức độ tội phạm của từng bị cáo, Tòa nhận thấy :

1. DƯƠNG VĂN BA là người cầm đầu, chủ mưu, có vai trò quan trọng nhất và quyết định nhất trong vụ án.

*** Về hành vi tham ô tài sản XHCN.**

Dương Văn Ba và bào chữa viên cho rằng đoàn xe 7 chiếc là sở hữu riêng của Dương Văn Ba, Ba có quyền định đoạt, do đó Ba không phạm tội tham ô tài sản XHCN, nhưng Tòa nhận thấy, những xe được Dương Văn Ba thu gom về Minh Hải ở thời điểm Nhà nước đang tiến hành cải tạo các phương tiện vận tải kể cả các xe chuyên dùng , để trốn tránh cải tạo, Ba đã cam kết với cơ quan chức năng ở tỉnh Minh Hải sau 18 tháng kéo gỗ ăn công, Ba sẽ giao toàn bộ các xe của Ba cho Nhà nước quản lý. Như vậy sau này dù tỉnh Minh Hải chưa ra quyết định quản lý những xe này thì những xe đó kể từ khi cam kết, xin biển xanh để được lưu hành như xe của Nhà nước thì những xe đó phải coi như là xe do Nhà nước quản lý.

Thực tế sau 18 tháng, Ba không giao đoàn xe cho Nhà nước quản lý, mà vẫn ngang nhiên kéo gỗ ăn công coi như xe riêng của Ba nhưng Ba lại không nộp thuế cho Nhà nước, tiền phí tổn sửa chữa, bảo dưỡng xe lại bắt Nhà nước phải chịu trong một thời gian dài hàng 6, 7 năm, và cuối cùng Ba đã giả mạo giấy tờ, tự mua, tự bán, tự định giá, tự ký duyệt bán 7 chiếc xe của Nhà nước cho Nhà nước, chiếm đoạt 16.350.000đ

quy ra bằng 106 lượng vàng chia nhau, riêng Ba thú nhận trong này y thu được 80 lượng vàng.

Đây là hành vi lợi dụng chức vụ lừa gạt các cơ quan Nhà nước của tỉnh Minh Hải để tham ô chiếm đoạt tài sản của Nhà nước. Đoàn xe kéo gỗ ăn công của Dương Văn Ba dù UBND tỉnh Minh Hải đã ra hoặc chưa ra quyết định quản lý thì đoàn xe đó vẫn thuộc quyền sở hữu của Nhà nước từ năm 1980, nên Ba không có quyền định đoạt như bị cáo và bào chữa viên nại ra.

* Về khoản gian lận trong thanh toán khối lượng khai thác vận chuyển gỗ :

Giữa đội xe của Dương Văn Ba với Xí nghiệp khai thác vận chuyển, Dương Văn Ba và đồng phạm đã dùng nhiều thủ đoạn xảo quyệt hợp thức hóa đơn, chứng từ để tham ô.

Kết luận của Viện Kiểm sát số tiền tham ô về khoản này là 20.817.432 đồng, tương đương 117,16 lượng vàng, sau khi đã trừ bớt khoản chi cho các chiếc xe đóng mới là có căn cứ.

Về khoản gian lận trong thanh toán của 2 xe hợp đồng 69A-3683 và 69A-2878, khi thanh toán Dương Văn Ba và đồng phạm đã vẽ ra nhiều khoản trái với nguyên tắc nhưng được hợp thức hóa bằng các chứng từ giả tạo để tham ô số tiền rất lớn : 22.273.098 đồng, tương đương 45,30 lượng vàng theo thời giá (biên bản giám định ngày 25.12.1988).

Ngoài ra Dương Văn Ba và đồng phạm đã lợi dụng một số sơ hở trong quản lý hàng, tiền và lợi dụng các dịch vụ kiều hối trái phép để tham ô 18 chiếc xe Honda Cub trị giá 7.700USD, riêng Dương Văn Ba lấy 7 chiếc và tiền bán 2

chiếc cho 2 cán bộ của hải quan Đà Nẵng 1.500.000 đồng, không đưa vào quỹ.

Hành vi tham ô tài sản XHCN của bị cáo là đặc biệt nghiêm trọng tập trung nhiều tình tiết tăng nặng, như thông đồng với nhiều người, dùng nhiều thủ đoạn, xảo quyết chiếm đoạt tài sản có giá trị rất to lớn. Tính chung các khoản tham ô trên, Dương Văn Ba và đồng phạm đã chiếm đoạt 62.117.170 đồng tiền ngân hàng Việt Nam và 7.700 đô la, tương đương 299,49 lượng vàng theo thời giá. Riêng Dương Văn Ba chiếm đoạt số tiền và hàng trị giá gần 200 lượng vàng, chưa kể chiếc máy thủy động cơ trị giá 503 đô la, Ba lấy đưa về nhà đã thu hồi được. Hành vi ấy đã phạm vào điều 133 khoản 3 Bộ Luật hình sự, cần phải trừng phạt thật nghiêm khắc.

* Về hành vi cố ý làm trái :

Chủ trương hợp tác kinh tế với Lào, thực hiện sự ủy thác của Cty Chấn Hưng Miền Núi Lào (BPKP) là đúng đắn. Nhưng quá trình thực hiện hợp tác kinh tế với bạn, Dương Văn Ba đã tiếp tục việc làm sai trái của Cimexcol liên doanh do Huỳnh Kim Báu làm giám đốc lợi dụng Quota Lào để tiến hành những hoạt động xuất nhập khẩu trái với các quy định của Bộ Ngoại thương, tùy tiện quan hệ tay đôi với một số Cty tư bản nước ngoài do Việt kiều làm đại diện không thông qua sự giám sát của Bộ Ngoại thương, để cho các Cty này chiếm dụng vốn, mua hàng quá đắt, ít tác dụng gây thiệt hại lớn. Hậu quả cho đến nay, Minh Hải phải gánh chịu một khoản nợ 5.164.918 đô la, đồng thời làm thất thu khoản thuế lớn của Nhà nước theo biên bản giám định ngày 31/12/1988, khoản tiền phải kết hối cho Trung ương của Cimexcol Minh Hải là

987.524 đô la, đã bị Dương Văn Ba và Huỳnh Kim Báu gian dối không nộp cho Nhà nước.

Dương Văn Ba và đồng phạm còn tùy tiện định giá bán rẻ hàng nhập trong đó có 2.175 xe Honda, đã làm cho Nhà nước mất một khoản thu nhập lớn. Theo giám định, thiệt hại chung là 1.062 lượng vàng, đồng thời tạo ra tình trạng đầu cơ rối loạn thị trường. Dương Văn Ba còn tự ý xuất ra 8.050 đô la của Việt kiều không nộp quỹ để đưa hối lộ làm hư hỏng biến chất một số cán bộ.

Trong quản lý thu chi tiền mặt, Dương Văn Ba và đồng phạm đã tạm ứng nhiều khoản sai nguyên tắc vào các việc chiêu đãi, quà cáp, đưa hối lộ cho nhiều người. Theo giám định tài chánh, thiệt hại là 8.446.003 đồng. Riêng Dương Văn Ba đã lấy 4.252.640 đồng (tương đương 8,8 lượng vàng) để chi tiêu vô nguyên tắc.

Hành vi phạm tội cố ý làm trái của bị cáo đã gây hậu quả đặc biệt nghiêm trọng nên đã phạm vào khoản 2 điều 174 Bộ Luật hình sự, cần có mức hình phạt thích đáng.

Về hành vi đưa hối lộ :

Căn cứ vào các chứng cứ thu thập được của đoàn Thanh tra Trung ương và Cục điều tra Bộ Nội Vụ, theo thống kê chưa đầy đủ, số người nhận quà biếu, tiền hàng của Dương Văn Ba có trên 100 người, riêng các ngành ở Minh Hải và TP Hồ Chí Minh có trên 60 người, trị giá trên 3.000.000 đồng tiền Ngân hàng Việt Nam và trên 30 ngàn đô la (số người có liên quan sẽ tiếp tục điều tra làm rõ để xử lý sau).

Hành vi đưa hối lộ của Ba rất tinh vi xảo quyệt làm cho nhiều cán bộ tha hóa trở thành người giúp sức cho y phạm tội.

Nhiều người vừa là kẻ phạm tội nhận hối lộ đồng thời là nạn nhân của y, bị y đưa vào vòng tội lỗi. Vì vậy, hành vi đưa hối lộ của bị cáo tập trung nhiều tình tiết tăng nặng : có tổ chức, dùng thủ đoạn xảo quyệt, của hối lộ có giá trị rất lớn gây hậu quả rất nghiêm trọng, phạm tội nhiều lần nên đã phạm vào khoản 2 điều 227 Bộ LHS, cần có mức hình phạt thích đáng .

Xét quá trình hoạt động của Dương Văn Ba từ năm 1983 – 1986 tuy có đóng góp ít nhiều công sức cho các Cty có Dương Văn Ba công tác, có đem lại một số kết quả nhất định cho Minh Hải và Laksao của nước bạn Lào. Nhưng xét hành vi phạm tội của Dương Văn Ba tập trung nhiều tình tiết tăng nặng nêu trên, nên cần được xử lý thật nghiêm khắc, vì cái lợi Dương Văn Ba đem lại không đáng kể so với tác hại to lớn do hành vi phạm tội của y đã gây ra.

2. NGUYỄN QUANG SANG : làm giám đốc Cimexcol Minh Hải (từ tháng 4/1986), Sang có vai trò rất quan trọng trong việc sử dụng trái phép Quota Lào như đã phân tích đối với Dương Văn Ba.

Trong việc Dương Văn Ba tự ý quan hệ với một số Cty tư bản do Việt kiều đại diện ở nước ngoài để nhập hàng theo phương thức “mua chịu trả chậm” gây nhiều hậu quả nghiêm trọng là có phần trách nhiệm của Nguyễn Quang Sang.

Y đã dùng Dương Văn Ba và Huỳnh Văn Ngươn tùy tiện định giá rẻ 2.175 xe Honda gây thiệt hại lớn cho Nhà nước.

Việc Dương Văn Ba bán 7 ô tô chuyên dùng để tham ô, Nguyễn Quang Sang là một đồng phạm tích cực. Với cương vị giám đốc, y biết rõ đoàn xe này Dương Văn Ba phải giao quyền sở hữu cho Nhà nước sau 18 tháng hợp đồng như